

**Βικεντίου διακόνου
τοῦ ἐκ Σαραγόσης (Αὐγουστοπόλεως) Ἰσπανίας
καί ἐν Βαλένθια μαρτυρήσαντος**

οὔ ἡ μνήμη τῆ 11ῃ Νοεμβρίου

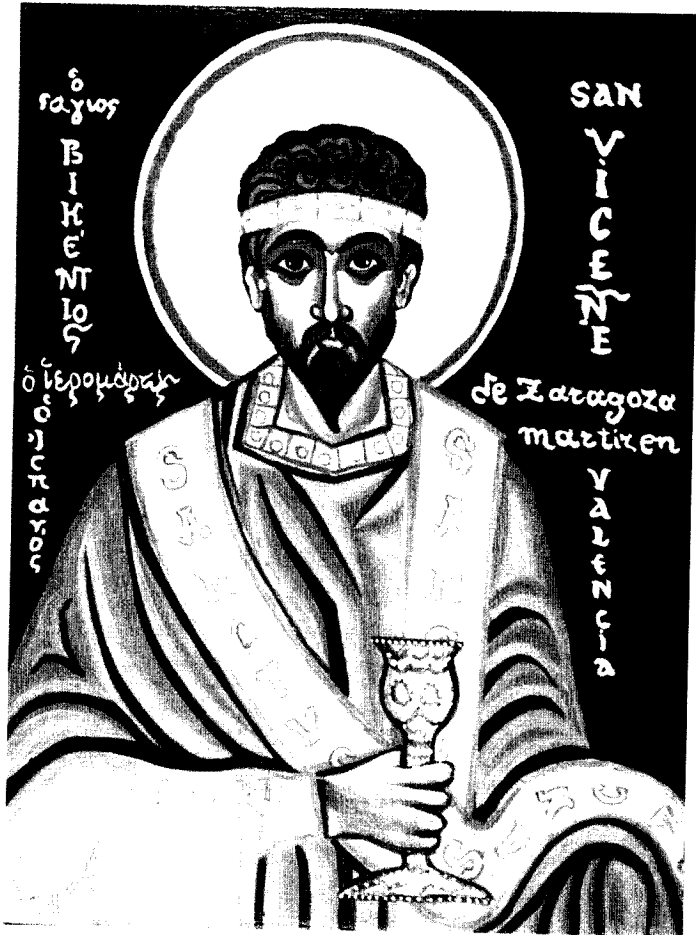
Ο ΑΠΙΟΣ διάκονος ἱερομάρτυς Βικέντιος ζοῦσε στή Σαραγόσα στά χρόνια τοῦ αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης Μαξιμιανοῦ, δηλαδή στό Γ΄ αἰώνα μετά Χριστόν. Ἄλλοι συγγραφεῖς τοποθετοῦν τή ζωή καί τό μαρτύριό του κατά τόν ἐπόμενον αἰώνα (Διοκλητιάνειος διωγμός τοῦ 304 μ.Χ.). Στή Ρωμαϊκή Σπανία, ἡγεμόνευε ὁ Δακιανός γνωστός γιά τήν σκληρότητά του ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Στή Σαραγόσα πού τότε τήν ἔλεγαν Αὐγουστοπόλη (Cesarea Augusta) βρισκόταν στόν ἐπισκοπικό θρόνο ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Οὐαλλέριος ἢ Βαλέριος ὅπως τόν λένε καί σήμερα οἱ Ἰσπανοί καί τόν ἔχουν ἅγιο προστάτη τῆς πόλεώς τους. Σ' ἄλλους συναξαριστές τόν συναντᾶμε μέ ἐξελληνισμένο ὄνομα ὡς Ἰλάριο. Ὁ Βικέντιος στό πλευρό τοῦ ἐπισκόπου του, δίδαζε μέ ζῆλο τό λαό τοῦ Θεοῦ, τά θεῖα δόγματα τῆς ὀρθόδοξης πίστεως καί προκάλεσε τήν ὀργή τοῦ ἡγεμόνα Δακιανοῦ ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνέλαβε, ἐπίσκοπο καί διάκονο, τοὺς ἔκλεισε στή φυλακή καί ἀφοῦ τοὺς ἀλυσοδένεσε μέ βαριές ἀλυσίδες τοὺς μετάφερε στήν πόλη Βαλαντία, τή σημερινή Βαλένθια καί τοὺς ἔβαλε σέ βρωμερή καί σζοτεινή φυλακή. Ἀπ' αὐτό τό φοβερό κάτεργο ἔβγαλε σέ λίγες μέρες μόνο τό Βικέντιο γιά νά τόν βασανίσει οὕτως ὥστε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη του. Πρῶτα

ὁ ἅγιος Δακιανὸς πρόσταξε νὰ καταξεσκίσουν μὲ σουβλερά σίδηρα τὶς σάρκες τοῦ Βικεντίου· στή συνέχεια τὸν κάρφωσαν σὲ ἓνα ξύλινο σταυρὸ καὶ τὸν ἔδειραν σ' ὅλο του τὸ σῶμα.

Καταπληγωμένο τὸν ξεκάρφωσαν ἀπὸ τὸ σταυρὸ καὶ τοῦ στρέβλωσαν τὰ μέλη του, δέροντάς τον καὶ κατακαίοντάς συγχρόνως τὰ πλευρά του μὲ φωτιά. Ἀφοῦ λοιπόν, μὲ ὅλα αὐτά, τὰ μέλη εἶχαν ἐξαρθρωθεῖ καὶ κρέμονταν σάν ἄφυχα ἀπὸ τὶς ἀρηστευμένες ἀρθρώσεις του, συνέχισαν τὸ κτηνώδες μαρτύριο τοποθετώντας πυρωμένα σίδηρα στὸ στήθος του καὶ σουβλίζοντας τον μὲ πυρωμένες σουβλες. Ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτύρια τὰ ὑπέμεινε μὲ καρτερία ὁ ἅγιος καὶ μάλιστα κατὰ θαυμαστὸ τρόπο ἔμεινε ἀβλαβής. Ἐξαγριωμένοι οἱ δήμοι τὸν ξανάριξαν στή φυλακὴ. Μέσα στὸ κάτεργο ὁ ἅγιος διάκονος ἱερομάρτυς Βικέντιος ἀξιόθηκε νὰ δεχτεῖ θεία ἐπίσκεψη καὶ βοήθεια. Παρηγορημένος καὶ πανευτυχῆς ἀπὸ τὸ ὄραμά του, παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στὸν Κύριό του προσευχόμενος καὶ ὑποκύπτων στὰ βαρεῖά τραύματά του. Πλήθος ἀγγέλων ἔσπευσε καὶ κάλυψε τὸν γαλάζιο οὐρανὸ τῆς Ἰσπανίας γιὰ νὰ παραλάβῃ τὴν ψυχὴ τοῦ μεγαλομάρτυρα, ψάλλοντάς καὶ δοξάζοντας τὴ νίκη τῆς μαχόμενης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ τίμιο λείψανο τοῦ Βικεντίου τάφηκε στή Βαλένθια ἀλλ' ἡ μνήμη του τιμᾶται σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση, κάθε χρόνο στὶς 11 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Ὁ Ἅγιος Βικέντιος εἶναι ὁ πιὸ διάσημος τῶν Ἰσπανῶν μαρτύρων καὶ ἡ τιμὴ πρὸς αὐτὸν διαδόθηκε ἀμέσως σ' ὅλο τὸν κόσμον. Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος τὸν ἐγκωμίασε γράφοντας γι' αὐτόν.

“Quousque vel Romanum imperium vel christianum nomen extenditur natalem non gaudet celebrare Vincentii?” (PL. 38, 1257).

ἜΩ ἅγιε μάρτυρα τῆς πανέμορφης χώρας τῶν Ἰσπανῶν πρέσβευε γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ τῆς Σαραγόσας,

τῆς γενέτειράς σου, τῆς Ἰσπανίας καί ὅλου τοῦ κόσμου.
Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις Ἰσπανίας θεῖος πυρσός,
Σαραγόσης κλέος,
Βαλενθίας ὁ θησαυρός,
χαίροις τῶν θαυμάτων ἀκένωτος χειμάρρους,
Βικέντιε τρισμάκαρ,
διακόνων καύχημα.